

114 . Dezrobiți | Comuna: Frâncești | Județ: Vâlcea | Punct: Mănăstirea Dintr-un Lemn | Anul: 2000

Anul: 2000

Cod RAN: 169930.01

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Aurel Ioan Botez, Emil Lupu

Instituții: SC Abral Artproduct SRL București, SC Abral Artproduct SRL București

Raport

Mănăstirea Dintr-un Lemn se află pe malul drept al Otăsăului, pe un teren în pantă ușoară la contactul cu lunca apei, fiind arondată satului Mănăstireni din comuna Frâncești, jud. Vâlcea.

Este considerată ctitorie a lui Matei Basarab și (sau) a nepotului său Preda Brâncoveanu, fiind ridicată ceva mai jos de o biserică de lemn, probabil de secol XVI. Mănăstirea este alcătuită din două incinte, cea veche având în plan central o biserică refăcută de Șerban Cantacuzino, apoi de Ștefan Cantacuzino și din nou în 1793. Incinta nouă a fost edificată de stareța Platonida (1837 - 1848), fiind reconstruită după 1990. Incinta veche a suferit intervenții în vremea lui Șerban Cantacuzino, în anii 1858 - 1860, 1938 - 1939, 1955 și după 1991.

Nu au mai fost efectuate cercetări arheologice sistematice anterioare până în anul 1999, când au fost realizate șapte sondaje arheologice în beciurile stăreției, sub arhondaric, sub corpul muzeului mănăstiresc, la relația dintre chiliile de pe latura sudică și incinta nouă, necesare pentru furnizarea unor date tehnice proiectantului de specialitate.

Datorită sondajelor punctiforme realizate nu a putut fi verificată etapizarea cunoscută, bazată pe studiul de arhitectură, analiza de parament și documentele scrise. Totuși au putut fi stabilite câteva aspecte deosebite.

1. Gârliciul actual de acces la pivnița de sud, unde a fost amplasată Cas. 1, suprapune un nivel de construcție ce coboară în pantă și aparține unui gârlici contemporan cu pivnița de sud, considerată a fi edificată în etapa întâi.

2. În Cas. 2 a fost descoperită o umblătoare ce suprapune cu elevația sa tencuiala exterioară a pivniței de sud, fiind ulterioară acesteia. Peretele dintre încăperile H și I este întretesut cu cel al umblătorii descoperite, deci contemporan cu aceasta. Faptul că prin gura de dejecție aflată pe peretele de est, umplutura era evacuată fără a folosi un canal, demonstrează că la E și N de pivnița de S și umblătoare nu existau încă actuale construcții ale stăreției. Tot materialul descoperit în umblătoare se datează la sfârșitul secolului XVII - începutul secolului XVIII, deci umblătoarea a încetat să funcționeze la trecerea dintre secole, odată cu ridicarea pivniței de N și a pivniței de est, iar în prelungirea ei s-a ridicat o nouă umblătoare, în camera G.

3. La ridicarea turnului clopotniță actual și a zidului de legătură dintre stăreție și corpul sudic de chilii, s-a operat în prealabil o decapare sau terasare masivă a terenului.

4. Corpul sudic de chilii actual se datează în sec. XIX - XX și a preluat fundații mai vechi ale unor construcții.

Planșa 38

Informații suplimentare online

[Raportul 1161 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
